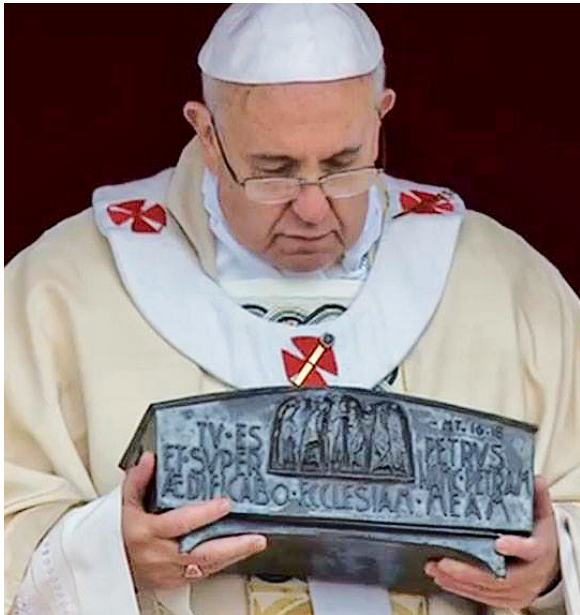

Francesc recorda Sant Pere

▶ Aquesta foto és veritablement inèdita: mai fins ara no s'havia vist un Sant Pare venerant públicament l'arqueta que presumiblement conté les relíquies de Sant Pere. Durant la missa de clausura de l'Any de la Fe, celebrada al Vaticà el passat 24 de novembre, festa de Crist Rei de tot el món, Francesc va tenir a les mans les relíquies de Sant Pere durant sis minuts i mig, mentre va durar el cant del «Credo»,

o símbol de la fe. L'arqueta de bronze conté uns fragments dels ossos trobats a la necròpolis vaticana, on el primer dels apòstols fou sepultat després d'haver estat crucificat. Francesc ha estat el primer papa que va voler visitar la necròpolis poc després de la seva elecció.

GLOSSA

Els contes de Nadal de l'àvia

Era una mare, àvia, mestra i catequista amb habilitats pedagògiques educadores. Cada any escrivia un conte que regalava a la família; és a dir, que el llegia abans de beneir la taula del dia de Nadal. «[...] els parà taula i celebrà amb tota la família d'haver cregut en Déu» (Ac 16,34). Era un moment esperat. Tothom escoltava amb cor d'infant. Cadascú des de la seva edat i des del seu moment vital anava descobrint referències que l'ajudaven a créixer com a persona i a viure com a cristià. La seva intenció era apropar la família a Jesús per tal que tots aprenguessin a viure per als altres. Cada Nadal era una nova oportunitat per avançar en el seguiment de Jesús.

L'àvia ha traspasat no fa pas gaire. Els fills han recollit els contes i, amb una bona il·lustració, els han editat. Dimecres passat, dia de Nadal, abans de dinar, un dels néts va obrir el llibre de contes de l'àvia —un llibre molt especial per a tots els aplegats entorn la taula—, i va llegir un dels relats. Em deia un dels fills: «El conte ens va apropar al seu record, al seu amor, als seus ensenyaments,

als ideals i valors que guiaven la seva vida i que volia compartir amb els altres mitjançant els seus contes: la importància de cada persona, l'esforç generós, la il·lusió realista, l'esperança confiada... Ens va ensenyar a viure cada instant de manera especial, fent de cada moment una oportunitat per celebrar, gaudir i transmetre estimació en cada detall, apropant-nos, alhora, a Jesús, en qui creia fermament i confiava, a qui estimava i seguia».

L'àvia refermava cada Nadal el seguiment, l'amor, la confiança i la fe en Jesús i convidava els seus a afegir-s'hi, lloant Déu per fer-se un de nosaltres. «Déu ha estat el primer d'estimar-nos enviant-nos el seu Fill. I si Déu ens ha estimat així, també nosaltres hem d'estimar-nos els uns als altres» (1Jn 4,10-11). Passa Nadal, acaba la lectura del conte, però no és un conte contat, ja està explicat, perquè queda molt per contar, per explicar, per viure, perquè el testimoni de l'àvia és viu. Jesús ens acompanya i la paraula de Déu actua en nosaltres.

Enric Puig Jofra, SJ

RESSÒ DE LA PARAULA

Variacions sobre l'alegria

Fa uns anys plasmàvem en aquestes pàgines algunes consideracions sobre l'alegria i la felicitat humanes. Però arriben temps en què es veu necessari, fins i tot urgent, un bon discerniment sobre l'alegria que busquem, la que gaudim o la que oferim. L'ambient nadalenc ja seria un bon motiu per a aquesta consideració. Però més enllà de l'interès humà i sociològic de l'assumpte, un aprofundiment sobre els criteris de discerniment sobre l'alegria humana ens ve urgida pel clam que ha aixecat el papa Francesc amb la seva Exhortació Apostòlica *L'alegria de l'Evangeli*.

L'interès de la qüestió va més enllà fins i tot del document. Perquè, com és sabut, l'orientació que reflecteix el seu títol respon a tot un programa d'actuació pastoral, un estil de ser i actuar de l'Església amb el qual el Papa desitja amaran tota la vida pastoral. De fet, segons indica en el pròleg, ell no ha volgut recollir totes les qüestions i suggeriments que va fer el Sínode dels Bisbes sobre la «Nova Evangelització i la transmissió de la Fe», sinó que, mantenint una fidelitat bàsica als punts proposats pels bisbes, ha triat uns temes que considera han de determinar un estil evangelitzador en qualsevol activitat que es realitzi...

«I així, d'aquesta manera —diu el papa Francesc—, podem acollir, enmig del nostre compromís diari, l'exhortació de la Paraula de Déu: "Alegreu-vos sempre en el Senyor. Us ho repeteixo, alegreu-vos!" (Fil 4,4)» (n. 18).

Més concretament, el que ens preocupa, d'una banda, és aquest ventall d'interpretacions esbiaixades d'aquesta crida insistent del Papa a l'alegria. Són les interpretacions de la sospita sistemàtica, que va descobrint segones o terceres intencions no confessades en la proposta papal, per tal de justificar finalment el propi immobilisme i no escoltar. D'altra banda, ens preocupa, la interpretació que pot donar-se a l'interior dels creients, d'entendre aquesta crida en el sentit de convidar a viure «la gràcia barata», com diria D. Bonhoeffer.

Sovint trobem interpretacions realitzades per informadors que, mantenint una distància «professional», expliquen determinats fets d'Església en clau política, econòmica o fins i tot comercial. Creuen que no caben altres claus interpretatives o almenys no les volen utilitzar. ¿És aquest canvi propugnat pel Papa una mena de tàctica inspirada en el màrqueting polític o comercial, a la manera d'un canvi d'imatge, d'estil o llenguatge, per guanyar més adeptes o obtenir més clientela? En el fons, ¿no s'està intentant guanyar una popularitat i una acceptació en l'opinió pública, que s'havia perdut fa anys?

D'altra banda, no pocs cristians que tenen mala consciència d'una Església que ells veuen massa exigent, i el seguiment de la qual ha provocat de tant en tant alguna llàgrima, poden rebre aquesta crida del Papa com si fos una rebaixa, un alleujament en el seu camí de fe. ¿No repetim constantment que l'Evangeli és camí de felicitat i que un cristià trist no és un veritable cristià?

Hi hauria molt a dir. Llegim la primera frase de l'Exhortació Apostòlica, que inclou el títol:

«L'alegria de l'Evangeli omple el cor i la vida sencera dels qui es troben amb Jesús.»

De quina alegria es tracta? Quin és el seu origen? On ens porta?... Només la mateixa Exhortació Apostòlica ens podrà respondre.

† Agustí Cortés Soriano
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

ENTREVISTA

JUDIT VILA CLARA

Pastorets de Comunitat

La Judit Vilaclara pertany a la Comunitat Cristiana Sant Pere Claver del Clot, és mestra de primària i des de fa quatre anys és la responsable del Centre d'Esplai Lluís Maria Chanut, vinculat a Càritas i al MCECC. La Judit i en Llibert Requena van escriure i dirigir *Pensament de Nadal: Lila, groc i blanc*, que els dies 27, 28 i 29 es representa al teatre de l'escola Jesuïtes del Clot de Barcelona (www.santpereclaver.cat).

Què tenen d'especial aquests Pastorets?

En Llibert i jo partíem d'experiències teatrals, literàries i de fe diferents. L'obra neix de la fusió d'aquestes vivències, d'una passió compartida pel teatre i, sobretot, de la voluntat de ser i fer comunitat. La Comunitat se l'ha fet seva i ara ens pertany a tots. La llavor de *Pensament* arrela al Clot gràcies a l'esforç de moltes persones que han convertit l'escrit inicial en una obra.

Què representa *Pensament*?

La il·lusió, l'empenta i la joia de les 80 persones que hi col·laboren representa el missatge cristià. *Pensament de Nadal* explica la història del naixement de Jesús, però l'essència cristiana s'amaga en el treball que hi ha al darrera: feina en equip per fer arribar el missatge d'esperança de Jesús al nostre barri.

La comunitat de Sant Pere Claver és molt rica...

A la nostra Comunitat hi ha ingredients ben diferents. Al Clot es prega cantant (Gospel), educant (esplais), reflexionant (catecumenat), acompanyant (Pastoral de la Salut), actuant (pastorets) o vetllant per les necessitats dels altres (grup Projectió). I cada dissabte a la tarda celebrem l'eucaristia tots junts.

Oscar Bardají i Martín

LA INFÀNCIA DE JESÚS

Crist ens retorna sempre a casa

L'evangelista Mateu veu la clau de la fugida de la Sagrada Família a Egipte i el retorn a la terra d'Israel en la paraula del profeta: «D'Egipte he cridat el meu fill» (*Os 11,1*). Per a Mateu, el profeta Osees aquí parla de Crist: ell és el *veritable* Fill. A ell el Pare l'estima i el crida d'Egipte.

Per a l'evangelista, la història d'Israel torna a començar amb aquest nou èxode (*evangeli d'avui*), i de manera nova, amb el retorn de Jesús d'Egipte a Terra Santa. Certament, la primera crida al retorn del país de l'esclavatge havia, en molts aspectes, fracassat. En Osees, la resposta a la crida del Pare és un allunyament per part dels cridats: «Com més els cridava, més s'allunyaven de mi» (11,2).

Amb la fugida a Egipte i amb el seu retorn a la Terra promesa, Jesús realitza l'èxode definitiu. Ell és veritablement el Fill; no se n'anirà per allunyar-se del Pare. Ell retorna a casa i condueix cap a casa; sempre està en camí cap a Déu i amb això condueix de l'alienació a la *pàtria*, a allò que és essencial i propi.

Jesús, el veritable Fill, en un sentit molt profund va anar ell mateix a l'exili per tal de tornar-nos a dur, a tots nosaltres, de l'alienació cap a casa.

Joseph Ratzinger - Benet XVI
(*Jesús de Natzaret*, 3a part, Ed. Claret)

HECHOS DE VIDA

Francisco Javier y la alegría

San Francisco Javier vivió un año entero en las islas Molucas (Indonesia). Fue un año señalado por las conversiones apostólicas y también por los muchos peligros y privaciones que sufrió. Naufragó tres veces. Perdió todo cuanto poseía. Padebió hambre y sed. Permaneció varios días escondido entre matorrales y así salvó la vida. Escribió:

—«No puedo recordar haber sido más feliz y con tanta alegría en ningún otro lugar y con tanta continuidad.»

Estas islas parecen hechas para que un pobre hombre pierda, en poco tiempo, los ojos, por la sobreabundancia de lágrimas que derrama debido a sus innumerables alegrías.»

—Francisco Javier, todos los santos y nuestros padres y madres nos enseñaron que con la fe puesta en Dios se pueden superar toda clase de males, de enfermedades, de adversidades, de sufrimientos, de fracasos... y con alegría.

Es lo que decía santa Teresa de Jesús:

—«Que poco hacen todas las contrariedades y adversidades cuando Vos, Señor, queréis dar ánimo, paz, alegría.»

El papa Francisco titula su primera exhortación apostólica *La alegría del Evangelio*.

La fe —primera de las virtudes teologales— es también la primera que nos da fuerza, paz, consuelo y alegría.

J.M. Alimbau

GAUDÍ, PEDRA I SÍMBOL

La catedral d'Europa

La Sagrada Família és la catedral d'Europa. Ho és per raons històriques i per raons actuals. Gaudí és un mediterrani que es mou entre l'art gòtic (Reims) i l'art bizantí (Santa Sofia), i que ha assimilat la bellesa de les catedrals de Tarragona, que coneix des de jove; de Barcelona, en la qual col·laborà en l'acabament de la façana; de Mallorca, on va estar dos anys, i la basílica de Santa Maria del Mar, que ha pogut estudiar de prop. Coneix Grècia i Roma, Egipte i les teories arquitectòniques recents.

Ens trobem davant d'una síntesi que integra el que és millor des d'una mirada sobre el món que no és opulenta sinó franciscana. En la síntesi gaudiniana, els contraris s'articulen harmoniosament (dins-fora, dalt-baix, llum-ombra) sense oposicions estèrils, i la recerca constant de les tres dimensions és una conseqüència de l'estructura de la realitat mateixa —que sempre és tridimensional.

Gaudí és, en el fons, un geòmetra que prefereix les superfícies engegades o corbes i les figures que s'hi relacionen (l'hiperboloide i el paraboloid hiperbòlic), i que maneja amb autoritat els tetraedres.

Jordi Bonet/Armand Puig
(*Arquitectura i símbol de la Sagrada Família*, Ed. Pòrtic)

LECTURES MISSA DIÀRIA I SANTORAL

Accés al Breviari

- 30. □ Dilluns** (lit. hores: 1a setm.) [1Jn 2,12-17 / SI 95 / Lc 2,36-40]. Sant Mansuet, mr.; sant Rainer, bisbe; santa Anísia, mr.; sant Fèlix I, papa (269-274) i mr.; beat Raül, abat.
- 31. □ Dimarts** [1Jn 2,18-21 / SI 95 / Jn 1,1-8]. Sant Silvestre I, papa (romà, 314-335) i mr.; santa Coloma, vg. i mr.; santa Melània la Jove; sant Sabinià, bisbe i mr.
- 1. □ † Dimecres** [Nm 6,22-27 / SI 66 / Ga 4,4-7 / Lc 2,16-21]. Capvuitada de Nadal: santa Maria, Mare de Déu. Imposició del Nom de Jesús, també Emmanuel o Manuel (Manel). Mare de Déu de Begoña. Sant Concordi, prev. i mr.
- 2. □ Dijous** [1Jn 2,22-28 / SI 97 / Jn 1,19-28]. Sant Basili el Gran (330-379), bisbe de Cesarea de la Capadòcia, i sant Gregori Nacianzè (330-390), bisbe de Constantinoble, doctors de l'Església. Mare de Déu, Auxili dels cristians.
- 3. □ Divendres** [1Jn 2,29-3,6 / SI 97 / Jn 1,29-34]. Sant Anter, papa (grec, 235-236) i mr.; santa Genoveva (s. v), vg., patrona de París; sant Fulgenci, bisbe (agustinà).
- 4. □ Dissabte** [1Jn 3,7-10 / SI 97 / Jn 1,35-42]. Sant Rigobert, bisbe; sant Odiló, abat de Cluny (†1048); santa Isabel-Anna Seton, rel. paüla, dels Estats Units; beata Àngela de Foligno, rel. terciària franciscana; santa Genoveva Torres, vg.
- 5. □ † Diumenge vinent**, II després de Nadal (lit. hores: 2a setm.) [Sir 24,1-4.12-16 / SI 147 / Ef 1,3-6.15-18 / Jn 1,1-18 (o bé: Jn 1,1-5.9-14)]. Sant Telèsfor, papa (grec, 125-136) i mr.; sant Simeó Estilita (388-459), monjo siríac; santa Emilian, vg.; sant Joan-Nepomucè Newman, bisbe (redemptorista).

LA SAGRADA FAMÍLIA

▶ Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira (Sir 3,2-6.12-14)

En els fills, el Senyor fa l'elogi del pare i sentència a favor de la mare. Qui honora el pare expia els pecats, qui honora la mare es guanya un tresor. Els fills seran la felicitat del qui honora el pare; quan pregui, Déu se l'escoltarà. Qui honora el pare viurà molts anys, qui honora la mare obtindrà del Senyor la recompensa. Fill meu, acull el teu pare en la vellesa, no l'abandonis mentre visqui. Si s'afebleix el seu enteniment, sigues compassiu, no el menyspreïs quan et veus en plena força. Déu no oblidarà la pietat que tens pel pare; te la tindrà en compte per a compensar els teus pecats, en farà un monument per expiar les teves culpes.

▶ Salm responsorial (127)

R. *Feliços els fidels del Senyor que viuen seguint els seus camins.*
Feliç tu, fidel del Senyor, / que vius seguint els seus camins. / Menjaràs del fruit del teu treball, / seràs feliç i tindràs sort. R.

La teva esposa fruitarà com una parra, / dins la intimitat de casa teua; / veuràs els fills com plançons d'olivera / al voltant de la taula. R.

És així com els fidels del Senyor / seran beneïts. / Que el Senyor et beneeixi des de Sió. / Que tota la vida puguis veure prosperar Jerusalem. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colossos (Col 3,12-21)

Germans, tingueu els sentiments que escauen a escollits de Déu, sants i estimats: sentiments de compassió, de bondat, d'humilitat, de serenor, de paciència; suporteu-vos els uns als altres i, si alguns tinguéssiu res a dir contra un altre, perdoneu-vos-ho. El Senyor us ha perdonat; perdoneu també vosaltres. I com a coronament de tot això estimeu-vos, que l'amor tot ho lliga i perfecciona. Que la pau de Crist coroní en els vostres cors els combats que manteni; recordeu que en aquesta pau heu estat cridats a formar un sol cos. I sigueu agraïts.

Que la paraula de Crist tingui estada entre vosaltres en tota la seva riquesa; instruiu-vos i amonesteu-vos els uns als altres amb tota mena de doctrina; agraïts a Déu canteu-li en els vostres cors amb salms, himnes i càntics de l'Esperit; tot allò que feu, sigui de paraula, sigui d'obra, feu-ho en nom de Jesús, adreçant per ell a Déu el Pare, una acció de gràcies.

Dones, cal que sigueu submises al marit en el Senyor. Marits, estimeu l'esposa, no us malhumoreu amb ella. Fills, creieu en tot els pares; això agrada al Senyor. Pares, no importuneu els vostres fills, que no es desanimin.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 2,13-15.19-23)

Quan els mags van ser fora, un àngel del Senyor s'aparegué a Josep en somni i li digué: «Lleva't de seguida, pren el nen amb la seva mare, fuig cap a Egipte i quedat'hi fins que jo t'ho digui, perquè Herodes buscarà el nen per matar-lo». Es llevà, prengué el nen amb la seva mare, sortí de nit cap a Egipte, i s'hi quedà fins que Herodes va morir. S'havia de complir allò que el Senyor havia anunciat pel profeta: «He cridat d'Egipte el meu fill.»

Tan bon punt Herodes va morir, un àngel del Senyor s'aparegué en somni a Josep, allà a Egipte, i li digué: «Pren el nen amb la seva mare i vés-te'n al país d'Israel, que ja són morts els qui el buscaven per matar-lo». Ell, doncs, es llevà, prengué el nen amb la seva mare i tornà al país d'Israel. Però quan sentí dir que a Judea Arquelau havia heretat el reialme d'Herodes, el seu pare, no gosà anar-hi, sinó que, seguint una indicació rebuda en un somni, es retirà a la regió de Galilea i se n'anà a viure al poble de Natzarèt. Així es complí allò que havien anunciat els profetes: «Li diran Natzarèt.»

▶ Lectura del libro del Eclesiástico (Sir 3,2-6.12-14)

Dios hace al padre más respetable que a los hijos y afirma la autoridad de la madre sobre la prole. El que honra a su padre expía sus pecados, el que respeta a su madre acumula tesoros; el que honra a su padre se alegrará de sus hijos, y cuando rece, será escuchado; el que respeta a su padre tendrá larga vida, al que honra a su madre el Señor lo escucha.

Hijo mío, sé constante en honrar a tu padre, no lo abandones mientras vivas; aunque se debilite su mente, ten indulgencia, no lo abochornes mientras vivas. La limosna del padre no se olvidará, será tenida en cuenta para pagar tus pecados.

▶ Salmo responsorial (127)

R. *Dichosos los que temen al Señor y siguen sus caminos.*

Dichoso el que teme al Señor / y sigue sus caminos. / Comerás del fruto de tu trabajo, / serás dichoso, te irá bien. R.

Tu mujer, como parra fecunda, / en medio de tu casa; / tus hijos, como renuevos de olivo, / alrededor de tu mesa. R.

Esta es la bendición del hombre / que teme al Señor. / Que el Señor te bendiga desde Sió, / que veas la prosperidad de Jerusalén / todos los días de tu vida. R.

La fugida a Egipte. Pintura del s. xv, Museu Nacional de Cracòvia

🔊) Aquesta imatge parla

▶ Lectura de la carta del apòstol San Pablo a los Colosenses (Col 3,12-21)

Hermanos:

Como elegidos de Dios, santos y amados, vestíos de la misericordia entrañable, bondad, humildad, dulzura, comprensión. Sobrellevaos mutuamente y perdonaos cuando alguno tenga quejas contra otro. El Señor os ha perdonado: haced vosotros lo mismo. Y por encima de todo esto, el amor, que es el ceñidor de la unidad consumada. Que la paz de Cristo actúe de árbitro en vuestro corazón; a ella habéis sido convocados, en un solo cuerpo. Y sed agradecidos. La palabra de Cristo habite entre vosotros en toda su riqueza; enseñaos unos a otros con toda sabiduría; corregíos mutuamente.

Cantad a Dios, dadle gracias de corazón, con salmos, himnos y cánticos inspirados. Y, todo lo que de palabra o de obra realicéis, sea todo en nombre del Señor Jesús, dando gracias a Dios Padre por medio de él.

Mujeres, vivid bajo la autoridad de vuestros maridos, como conviene en el Señor. Maridos, amad a vuestras mujeres, y no seáis ásperos con ellas. Hijos, obedeced a vuestros padres en todo, que eso le gusta al Señor. Padres, no exasperéis a vuestros hijos, no sea que pierdan los ánimos.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 2,13-15.19-23)

Quando se marcharon los magos, el ángel del Señor se apareció en sueños a José y le dijo: «Levántate, coge al niño y a su madre y huye a Egipto; quédate allí hasta que yo te avise, porque Herodes va a buscar al niño para matarlo.» José se levantó, cogió al niño y a su madre, de noche, se fue a Egipto y se quedó hasta la muerte de Herodes. Así se cumplió lo que dijo el Señor por el profeta: «Llamé a mi hijo, para que saliera de Egipto.»

Quando murió Herodes, el ángel del Señor se apareció de nuevo en sueños a José en Egipto y le dijo: «Levántate, coge al niño y a su madre y vuélvete a Israel; ya han muerto los que atentaban contra la vida del niño.» Se levantó, cogió al niño y a su madre y volvió a Israel. Pero, al enterarse de que Arquelao reinaba en Judea como sucesor de su padre Herodes, tuvo miedo de ir allá. Y, avisado en sueños, se retiró a Galilea y se estableció en un pueblo llamado Nazaret. Así se cumplió lo que dijeron los profetas, que se llamaría Nazareno.

COMENTARI

Jesús, el nou Israel

Tots sabem que la font literària més important dels evangelis de la infància de Jesús (Mt 1-2; Lc 1-2) són els textos de l'Antic Testament. Les primeres generacions cristianes varen esbrinar les grans profecies de l'AT per il·luminar els primers anys de la vida de Jesús, que no eren objecte del testimoni apostòlic. El text d'avui està muntat sobre tres cites de l'AT: la primera, del profeta Osees (11,1), que parla de la pujada d'Israel des d'Egipte. La segona, que no llegim avui, es fa ressò del dol de Raquel pels seus fills exiliats (Jr 31,15) i es relaciona amb la mort dels innocents. La tercera, vol justificar la filiació de Jesús en el poble de Natzarèt.

El relat de la fugida a Egipte i de la tornada d'aquell país és d'una sobrietat notable. No hi ha cap referència a fets extraordinaris o miraculosos com en la literatura apòcrifa. Ara bé, és prou clar que la cita d'Osees té com a objectiu subratllar que Jesús va recórrer el camí de l'Èxode.

Mateu inicia així un tema que és un fil conductor de l'Evangelio de Mateu. Jesús és el nou Israel, el nou Jacob que escapa de les mans d'Herodes (un idumeu), com el vell Jacob va fugir de les mans de Laban (un arameu), segons les tradicions rabíniques de l'AT (cf. la traducció targúmica de Dt 26,4-5). Així es remarca que Jesús serà el veritable Israel de Déu, segons el model del vell Jacob que va pujar d'Egipte com Israel. La clau serà que Jesús porta a la seva ple-

na realització tot el que el vell Israel va fer a les pal-pentes.

El text d'avui ofereix una altra dada cristològica rellevant. L'anada a Natzarèt serà el mitjà pel qual, paradoxalment, un poble insignificant i desconegut de Galilea, Natzarèt, sigui la pàtria del Messies. Jesús, segons Mateu, va néixer a Betlem (Mt 2,1). No deixa de ser significatiu que porti l'epítet de *natzaré*. Aquest títol té connotacions pejoratives (cf. Jn 1, 46).

Tanmateix, els cristians van ser nomenats *natzarrens* no solament a Síria (possible pàtria de l'evangelio segons Mateu, cf. Mt 4,24) sinó també en la tradició jueva.

AGENDA

XLVII Jornada Mundial de la Pau.

El proper dimecres, 1 de gener, solemnitat de Maria Santíssima, Mare de Déu, se celebra també aquesta jornada pontificia, en la qual es preveu, com és tradició, un missatge del Papa sobre la pau.

PREMIS I CONCURSOS

XIV Concurs Bíblic Universitari.

Una de les diverses modalitats del Concurs Bíblic és l'adreçada als universitaris, amb 14 anys de recorregut i que des de fa 4 anys compta amb el recolzament i la promoció per part del Servei d'Assistència i Formació Religiosa a la Universitat Autònoma (SAFOR-UAB). Al concurs poden participar, individualment o en grup, els estudiants universitaris de qualse-

Cap a l'Aplec de l'Esperit

2014. El proper 7 de juny, a Banyoles, tindrà lloc una nova edició d'aquesta trobada, a la qual, els bisbes de les diòcesis amb seu a Catalunya conviden els joves a aprofundir la proposta de vida de Jesús, per mitjà de la festa, la celebració, la fraternitat, la música... reconeixent i agraint el do de l'Esperit Sant. El paisatge de l'estany de Banyoles evocarà el llac de Galilea on els deixebles de Jesús el van reconèixer amb l'expressió que dona el lema a l'Aplec: «És el Senyor!» (Jn 21, 7). Al web www.aplec2014.cat trobareu ja informació i materials per a anar preparant la participació a l'Aplec.

vol cicle de Catalunya i la resta de l'Estat. El treball es presenta en forma d'assaig, relacionat amb el títol del concurs, que enguany és «I vosaltres qui dieu que sóc jo?», des de qualsevol disciplina d'estudi. El termini de presentació dels treballs és obert fins al 5 de maig de 2014. Per a més informació: cbcat.uni@gmail.com, tel. 935 811 342.

PUBLICACIONS I WEB

Creure: la força del testimoni. Un fruit de l'Any de la Fe ha estat la publicació del recull de glosses escrites pel bisbe Agustí sobre testimonis

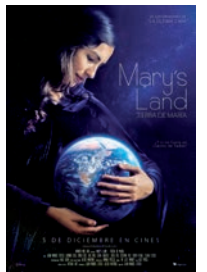

molt variats de la fe. Sota el títol *Creure: la força del testimoni*, han estat editades pel CPL, també en castellà. Si desitgeu tenir-ne un exemplar, podeu referir-vos a la vostra parròquia, o directament al bisbat, trucant a la Secretaria General.

CULTURA

Mary's Land.

La productora Infinito+1 ha realitzat aquesta pel·lícula, dirigida i protagonitzada per Juan Manuel Cotelo, autor també de *La última cima*. En aquesta nou film que combina la ficció i el documental, pren com a fil conductor la figura de la Mare de Déu, però en realitat ens mostra la urgència de la trobada de l'ésser humà amb Déu, i això ho fa per mitjà de diversos testimonis. A Barcelona es pot veure des del dijous 5 de desembre al cinema Comèdia (Passeig de Gràcia 13), tel. 933 182 396, i a Cinesa Diagonal (Santa Fe de Nou Mèxic s/n), tel. 902 333 231.

ECO DE LA PALABRA

Variaciones sobre la alegría

Hace unos años reflejamos en estas páginas algunas consideraciones sobre la alegría y la felicidad humanas. Pero llegan tiempos en que se ve necesario, incluso urgente, un buen discernimiento sobre la alegría que buscamos, la que disfrutamos o la que ofrecemos. El ambiente navideño ya sería un buen motivo para esta consideración. Pero más allá del interés humano y sociológico del asunto, una profundización sobre los criterios de discernimiento acerca de la alegría humana nos viene urgida por el clamor que ha levantado el papa Francisco con su Exhortación Apostólica *La alegría del Evangelio*.

El interés de la cuestión va más allá incluso del documento. Porque, como es sabido, la orientación que refleja su título responde a todo un programa de actuación pastoral, un estilo de ser y actuar de la Iglesia que el Papa desea impregnar a toda la vida pastoral. De hecho, según indica en el prólogo, él no ha querido recoger todas las cuestiones y sugerencias que hizo el Sínodo de los Obispos sobre la «Nueva Evangelización y la transmisión de la Fe», sino que, manteniendo una fidelidad básica a los puntos propuestos por los obispos, ha elegido unos temas que considera han de determinar un estilo evangelizador en cualquier actividad que se realice...

«Y así, de esta manera —dice el papa Francisco—, podamos acoger, en medio de nuestro compromiso diario, la exhortación de la Palabra de Dios: «Alegraos siempre en el Señor. Os lo repito, ¡alegraos!» (Flp 4,4)» (n. 18).

Más concretamente, lo que nos preocupa, por un lado, es ese abanico de interpretaciones soslayadas de esta llamada insistente del Papa a la alegría.

Son las interpretaciones de la sospecha sistemática, que va descubriendo segundas o terceras intenciones no confesadas en la propuesta papal, para al fin justificar el propio inmovilismo y no escuchar. Por otro lado, nos preocupa, la interpretación que puede darse al interior de los creyentes, de entender esta llamada en el sentido de invitar a vivir «la gracia barata», como diría D. Bonhoeffer.

Frecuentemente encontramos interpretaciones realizadas por informadores que, manteniendo una distancia «profesional», explican determinados hechos de Iglesia en clave política, económica o incluso comercial. Creen que no caben otras claves interpretativas o al menos no las quieren utilizar. ¿Es este giro propugnado por el Papa una especie de táctica

inspirada en el marketing político o comercial, a la manera de un cambio de imagen, de estilo o lenguaje, para ganar más adeptos u obtener más clientela? ¿En el fondo, no se está intentando ganar una popularidad y una aceptación en la opinión pública, que se había perdido hace años?

Por otra parte, no pocos cristianos que tienen mala conciencia de una Iglesia que ellos ven demasiado exigente, y cuyo seguimiento ha provocado alguna que otra lágrima, pueden recibir esta llamada del Papa a manera de una rebaja, un alivio en su camino de fe. ¿No repetimos constantemente que el Evangelio es camino de felicidad y que un cristiano triste no es un verdadero cristiano?

Habría mucho que decir. Leamos la primera frase de la Exhortación Apostólica, que incluye el título:

«La alegría del Evangelio llena el corazón y la vida entera de los que se encuentran con Jesús.»

¿De qué alegría se trata? ¿Cuál es su origen? ¿A dónde nos lleva?... Sólo la misma Exhortación Apostólica nos podrá responder.

† **Agustí Cortés Soriano**
Obispo de Sant Feliu de Llobregat